

2. Глушенко С. В. Факторинг як інструмент отримання короткострокових капіталів // Економіка. - 2008. - №4. - С. 18-23.
3. Господарський Кодекс України // Вісник Верховної Ради України від 16.01.2003 р. № 436-IV – с. 350. – <http://zakon.rada.gov.ua>
4. Карп'як Я.С., Ріжко Л.І. Факторинг як інструмент вирішення фінансових проблем підприємства // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – №12. – С.70-75.
5. Луців Б. Л. Лізинг і факторинг як альтернативне джерело кредитування та інструмент збуту. - К.: ІС БО, 2003. - 72 с.
6. Терновська М.О. Дослідження стану ринку факторингу в Україні // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2010. - № 30. – С. 53-56.
7. Фаринович І.В. Вплив факторингу на фінансові результати діяльності підприємств // Економічний простір. – 2008. - №12/2. – С. 13-29.
8. Фаринович І.В. Факторинг як механізм пришвидшення обіговості обігових коштів підприємств // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.15. - С. 248-252.
9. Шпаргало Г., Наконечна Н. Факторингові операції в Україні: роблеми та перспективи // Вісник Львівської комерційної академії 2009. - №1. - С. 226-229.

Одержано 14.12.11

УДК 378.147

Л.В.Філіппова, викл.

Кіровоградський національний технічний університет

Письмо на заняттях з іноземної мови

Стаття розглядає питання про використання письма для розвитку інших форм мовлення.
письмо, писемне мовлення, репродуктивна діяльність

Тривалий час навчанню письма надавали другорядного значення. Письмо виступало лише засобом навчання інших видів мовленнєвої діяльності, який дозволяє краще засвоювати програмний матеріал. Це один із засобів контролю сформованості навиків та вмінь студентів. Сьогодні відношення до письма і навчання вміння виражати свої думки в письмовій формі значно змінилось. Письмо, як мета навчання, присутнє на усіх етапах вивчення іноземної мови.

В сучасній методичній літературі розрізняють письмо та писемне мовлення. Деякі дослідники використовують лише термін письмо, підкреслюючи його вузьке чи широке значення. Цей поділ пов'язаний із особливостями механізму письма, що складається із двох етапів: складання слів за допомогою літер та формування письмових повідомлень, до складу яких входять слова та словосполучення. В основі реалізації першого етапу лежить оволодіння графікою та орфографією. Для здійснення другого етапу необхідно оволодіти мовленнєвим умінням.

У програмах з іноземних мов письмо визначали частіше як засіб, а не як мету навчання. На різних етапах навчання іноземних мов роль письма змінюється. Так, на початковому етапі реалізується мета оволодіння технікою письма, формування навичок, які пов'язані із засвоєнням звуко-буквених відповідностей. Вказані вміння необхідні для розвитку вмінь читання та усного мовлення.

На середньому етапі основним є навчання орфографії у зв'язку з накопиченням

нового мовного матеріалу. Одночасно розвивається писемне мовлення, як засіб, що сприяє формуванню вмінь та навичок усного мовлення.

На старшому етапі набуті раніше навички письма вдосконалюються поряд з усним мовленням. Крім цього, писемне мовлення виконує ще одну важливу роль. Воно стає допоміжним засобом під час самостійної роботи над мовою, зокрема у вигляді складання анотацій та планів до прочитаних текстів. Письмо є метою та важливим засобом навчання іноземної мови.

Для того щоб розглянути роль письма у навчанні усного мовлення, читання, лексики, граматики необхідно звернутися до його психофізіологічної характеристики. У літературі підкреслюється спільний характер елементів, які складають початковий етап продукування, як звукового, письмового повідомлення. Спільним є момент програмування граматико-семантичної частини висловлювання, підготовка висловлювання у внутрішньому мовленні. У процесі письмового викладу думок має місце функціонування слухо-мовно-рухових образів, які зумовлюють виникнення відповідних зорових руко-моторних образів, і, зрештою, самого акту письма.

Отже, письмове висловлювання не є чимось абсолютно відмінним від говоріння. Тому при правильній організації виконання вправ з письма студенти набувають і деяких навичок, потрібних і для усної комунікації.

Дослідники вказують на те, що письмове оформлення думок має певні навчальні переваги. Цей процес уповільнений порівняно з усним мовленням, що дає можливість зосередити більше уваги на окремих етапах його здійснення, а це, у свою чергу, створює умови для вживання таких мовних форм, які ще недостатньо автоматизовані і тому в усній комунікації ще не можуть використовуватись. Вживання цих форм у писемному мовленні приводить до вільнішого оперування ним в усному мовленні. Як і усне мовлення, писемне мовлення відносять до репродуктивної діяльності.

Як вказують дослідники, у навчанні лексики, граматики, письмова фіксація матеріалу дає змогу:

- 1) створити додаткові асоціації, які допомагають запам'ятовувати лексичні одиниці, речення, структурні зразки;
- 2) організовувати письмові вправи, які сприяють розвиткові навичок користування лексичними та граматичними явищами;
- 3) повторювати матеріал;
- 4) організовувати усні вправи, опираючись на зафіксовані структурні зразки, лексичні елементи.

Думка про використання однієї форми мовлення для розвитку іншої не нова у методичній літературі. Недооцінювання ролі письма, писемного мовлення у навчанні іноземних мов негативно впливає на весь навчальний процес. Відомо, що у 90 % людей зоровий канал сприйняття інформації в декілька разів сильніший у порівнянні зі слуховим. Це дає підстави для припущення, що обсяг і міцність засвоєного матеріалу, вилученого через зоровий канал зв'язку, будуть значно вищими.

Ідею спільності усної та писемної мови підкреслюють і лінгвісти, які вважають їх двома формами спілкування однією і тією ж мовою, формами взаємно зумовленими, які доповнюють одна одну, користуючись матеріалом одного словникового фонду, опираючись на загальну граматичну будову. Усне й писемне мовлення розглядається лінгвістами, як дві форми комунікації, які мають у своїй основі загальні базові моделі, загальний план змісту і дещо різні плани його вираження. Певна річ, що практичне володіння іноземною мовою не може бути повноцінним, якщо воно не включає обидві основні форми комунікації у тісному взаємозв'язку. Писемне мовлення має багато якостей, необхідних для усного мовлення. Воно має потребу в досконалішому обдумуванні, бо повинно забезпечити вимоги правильності, ясності, чіткості викладу

думки, тому що воно ізольоване від співрозмовника, від ситуації спілкування. Перед ним чіткіше постає вимога бути обґрунтованим, логічнішим та доказовішим. Поступово оволодіваючи особливостями письма, студент переносить їх у певній мірі на усну мову, від чого остання стає досконалішою, а сам студент відчуває себе впевненіше.

Отже, письмо виступає продуктивним видом діяльності. Важливою функцією письма на заняттях з іноземної мови є те, що воно на всіх етапах служить засобом контролю.

Письмо - це один із видів мовленнєвої діяльності, який постійно повинен використовуватися на заняттях з іноземної мови. Роль письма в початковому процесі пов'язана з використанням творчих, інтерактивних форм роботи.

Список літератури

1. Демьяненко М.Я., Лазаренко К.А., Мельник С.В. Основы общей методики обучения иностранным языкам. – К.:Вища школа, 1994.
2. Мильруд Р.П. Методика обучения иностранной письменной речи // ИЯШ – 1997, №2.

Одержано 22.12.11

УДК 336.732

Н.В. Гаврилова, доц., канд. екон. наук, М.О.Грешнікова, ст. гр. ФК-09-1
Кіровоградський національний технічний університет

Перспективи розвитку кредитних спілок в Україні

У статті проаналізовано теоретичні аспекти сутності та особливості діяльності кредитних спілок. Визначено місце та значення кредитних спілок у фінансово-економічній системі України. Досліджено проблеми становлення й розвитку кредитних спілок, а також окреслено перспективи їх діяльності на вітчизняному кредитному ринку.

фінансові установи, кредитна спілка, суб'єкт кредитної угоди, принципи діяльності кредитних спілок, ринок фінансових послуг

Постановка проблеми. В умовах фінансової кризи особливого значення набувають фінансові установи із соціальною складовою, які здатні захистити від знецінення заощадження населення, забезпечити доступними фінансовими послугами громадян і мале підприємство. Саме ці ознаки властиві установам кредитної кооперації, які в Україні діють в такій організаційно-правовій формі, як кредитні спілки. Метою кредитної кооперації є надання фінансових послуг через спільне заощадження членами кредитного кооперативу власних коштів та взаємне кредитування за рахунок цих коштів на взаємовигідній основі. Головну роль у забезпеченні стабільного фінансового розвитку кредитної спілки відіграють її фінансові ресурси. На сьогодні для кредитних спілок України гостро постало питання забезпечення їх фінансової стабільності, спроможності виконувати власні зобов'язання. Усе це визначає актуальність і необхідність дослідження питань подальшого розвитку кредитного ринку й, зокрема, функціонування небанківських кредитних установ [12].